

[1990 மே 8]

12-40 மணி

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு முக்கியமான விஷயம் புயல் பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இடையிலே வேறு செய்திகள் வேண்டாம். அறிக்கையிலேயே எல்லாம் சொல்லப்பட்டு விட்டது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் நேற்றே புயலுக்காக ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார். இன்றைக்குக் காலையிலும் கொடுத்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புயல் நன்றாக அடிக் கட்டுமே என்று பார்த்தேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அடிக்கட்டும். ஆனால் அவர் தொகுதியில் அடித்து பல ஊர்கள் பாதிக்கப்பட்டு மீனவர்கள் வலைகளை எல்லாம் இழந்துவிட்டார்கள் என்ற நிலையை அவர் எடுத்துச் சொல்கிறார். ஆகவே அரசு நடவடிக்கை எடுத்தால் போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுவிட்டது. போதும். (சிரிப்பு).

சட்ட முன் வடிவுகள்(ஆய்வு செய்தல்)—தொடர்ச்சி.

(ஊ) வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிய (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிய் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1990)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

*3-5-1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.

1990 மே 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுபவர்கள் 5 பேர். ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்படுகிற நேரம் 5 மணித் துளிகள்.

*திரு. பி. மாறப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு வழக்கறிஞர்கள் நல நிதிய சட்டத்தின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வழக்கறிஞர் நல நிதியில் ஒருவர் சேர்க்கப்படுவதற்குமுன் அவர் எத்தனை வருடம் தொழில் செய்திருந்தாலும் அந்த வருடம் முழுவதும் கணக்கிடப்பட வேண்டும். பிரிவு 16-ல் ஒன்றாம் விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டது போல் அதில் சேர்க்கப்படுவதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு நான்காண்டுகளும் ஒரு தொழில் நடத்திய ஆண்டாகக் கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சரியல்ல. உறுப்பினராகச் சேர்வதற்கு முன்பு எத்தனை ஆண்டுகள் தொழில் நடத்தி இருந்தாலும் அத்தனை ஆண்டுகளும் முழுவதுமாகக் கணக்கிடப்பட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

வழக்கறிஞர்கள் நல நிதியில் மெம்பராக ஆனதற்குப் பிறகு வருடத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்கிட்டு வழங்குவதை விட குறைந்தபட்சம் ஐந்து வருடத்திற்குத் தொழில் செய்திருந்தால் அவர்கள் நல நிதியின் அதிகப்பட்சத் தொகையையும் பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள் ஆகிறார்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டும். மேலும் வழக்கறிஞர் தொழிலிலிருந்து ஒருவர் விடுபடுகிறேன் என்று பார் கவுன்சிலுக்குத் தெரியப்படுத்திவிட்டால் அவருக்கு அந்த நல நிதி முழுவதும் வழங்கப்பட வேண்டும். வழக்கறிஞர்களிடத்திலிருந்து வழக்கறிஞர் நல நிதி என்பதற்காகப் பெறப்படக்கூடிய தொகையை உயர்த்தி அதிகமாக அவர்களிடத்திலேயிருந்து பெற்று அதற்கு இணையான தொகையை அரசு செலுத்தி, இந்தத் தொகையை மிக அதிகமாக உயர்த்தி குறைந்த பட்சம் 50,000 ரூபாய் அளிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

12-45 மணி

வழக்கறிஞர் தொழிலில் குறிப்பாக 5 சதவிகிதம் பேர்கள் தான் நல்ல வருமானம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். தமிழகம் முழுவதும் பல வழக்கறிஞர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடந்த சில வாரங்களுக்கு முன்பு வந்த ஒரு பத்திரிகை செய்தியில், வக்கீல்களின் கஷ்டங்களைப் போட்டிருந்தார்கள். ஒட்டிய கன்னங்களும் ஒடுக்கு விழுந்த கண்களுமாக ஒரு வழக்கறிஞரின் படத்தை வரைந்திருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் தமிழகத்தில் பல வழக்கறிஞர்கள் தொழிலில் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அரசு எடுத்த சில நடவடிக்கைகள்தான் என்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக,

[திரு. பி. மாரப்பன்]

[1990 மே 8]

மதுவிலக்கு வழக்குகளில், கடந்த ஆண்டுகளில் நாம் சட்டத் திருத்தங்கள் செய்கிறபோது, எந்த ஒரு ஆபீசரும் இதை விசாரிக்கலாம் என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்ததால் யார் வேண்டுமானாலும் இதை விசாரணை செய்யலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. நீதித் துறையிலிருந்து அந்த அதிகாரத்தை எடுத்து நிர்வாகத் துறைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் சென்று முடிக்கவேண்டிய வழக்குகளை எல்லாம் தனிப்பட்ட அதிகாரிகள், அதாவது ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் விசாரிக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இதை விட்டுவிட்டீர்கள். அதனால் வழக்கறிஞர்கள் தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, நலிவடைந்திருக்கிறார்கள். சில வழக்குகளில் வழக்கறிஞர்கள் ஆஜராக வேண்டியதில்லை என்ற நிலையை உருவாக்கி விட்டீர்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லா நிலையிலும் வழக்கறிஞர்கள் ஆஜராவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். வழக்கறிஞர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய குமாஸ்தாக்களுக்கு ஒரு வரைமுறை கொடுத்து அவர்களுக்கும் ஒரு நல நிதியை நீங்கள் உருவாக்கி அவர்களுடைய வாழ்க்கையும் வளம்பெறும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். நேர மில்லாததால், இந்த திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, இந்த நல நிதியில் வழக்கறிஞர்களுக்கு மேலும் பல உதவியைச் செய்வீர்கள் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எச். எம். ராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவு மது நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் பல வழக்கறிஞர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. மேற்கண்ட சங்கங்களில் உறுப்பினர்கள் அல்லாத வழக்குரைஞர்களும் உள்ளனர். அவர்களுடைய நலத்தையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டமன்றத்தில் 40-க்கும் மேற்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழக்கறிஞர்களாக இருக்கின்றோம். இவர்கள் மக்களுக்காக இங்கே சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகின்றார்கள். இவர்கள் இங்கு பணிபுரியும் காலத்தை நீதிமன்றங்களில் பணிபுரிந்த காலமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரிசை எண் 5 விளக்கக்குறிப்பு 1இல், முதன்மைச் சட்டத்தின் 16-ஆவது செக்ஷனில் ஒவ்வொரு 4 வருடங்கள் பிராக்டிஸ் செய்வதற்கு என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, 2 வருடங்கள் பிராக்டிஸ் செய்தால், ஒரு வருடம் ஸ்டாண்டிங் பிராக்டிஸ் என்றும், அவ்வாறு 2 வருடத்திற்கு மேல் பிராக்டிஸ் செய்தவர்களுக்கு 3 மாதம் ஸ்டாண்டிங் பிராக்டிஸ் என்பதற்குப் பதிலாக 6 மாதங்கள் ஸ்டாண்டிங் பிராக்டிஸ் என்றும் கூடுதலாக கணக்கிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 மே 8]

[திரு. எச். எம். ராஜகு]

வழக்குரைஞர்கள் கூடவே தங்கள் ஆயுள் காலம் முழுவதும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் வழக்கறிஞர்கள் குமாஸ்தாக்களுக்கும் ஒரு நல நிதி திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரிசை எண் 5, விளக்கக் குறிப்பு 2-இல் ரூ. 1,000 என்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 5,000 என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுகிறேன். நமது மாநிலத்தில் பதிவு செய்யாமல் வேறு மாநிலங்களில் பதிவுசெய்து, நமது மாநிலத்தில் பிராக்டீஸ் செய்யும் வழக்குரைஞர்களுக்கும் இந்த நலத் திட்டம் பயன்படும் வகையில், இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதன் முதலில் வழக்குரைஞராகப் பணிபுரிய வரும் இளம் வழக்குரைஞர்களுக்கு அவர்களின் அலுவலக உபயோகத்திற்காக டைப்ரைட்டர்கள், சட்டப் புத்தகங்கள், நாற்காலி, மேசை, பெஞ்சுகள் போன்றவை வாங்குவதற்கு வட்டியில்லாத நீண்டநாள் கடன் தொகை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக, தற்போது வக்காலத்தில் அதன் மேல் ஒட்டப்படும் கோர்ட்டீஸில் 1 வக்காலத்திற்கு 50 பைசா வீதம் இந்தத் திட்டத்திற்குச் சேர்க்கலாம். இப்போது ரூ. 1.50 பைசா வில்லைகள் ஒட்டுகிறோம். அதில் 50 பைசா சேர்த்தால் நிறைய பணம் கிடைக்கும். அதைப் போல பிளையிண்ட் மேல் ஒட்டப்படும் கோர்ட்டீஸ் தொகையில் 1 சதவீதம் இந்தத் திட்டத்திற்குச் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேரள மாநிலம், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் இந்தத் திட்டத்திற்கு கான்ட்டிரிபியூஷன் செய்ததைப் போல, தமிழக அரசும் கணிசமான தொகையை இதற்காக வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிராக்டீஸ் அதிகமில்லாத ஜூனியர் வழக்கறிஞர்களுக்கு முதல் இரண்டு வருடங்களுக்காவது மாதம் ரூ. 500 வீதம் கொடுத்து உதவ வழிவகை செய்ய வேண்டுகிறேன். தரகர்களுடைய ஆதிக்கம் மிகவும் அதிக அளவில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வருகிறது. அதனால், ஜூனியர் வழக்குரைஞர்களின் பிராக்டீஸ் மிகவும் பாதிப்படைகிறது. எப்படியாவது தரகர்களின் ஆதிக்கம் கடும் நடவடிக்கைகள் மூலமாவது தடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-50 மணி

வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே உள்ள ஜூனியர் வழக்கறிஞர்களும் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். வேறு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல், இன்றைக்கும் அவர்கள் நொந்திருக்கும் சூழ்நிலை. அம்மாதிரி வழக்கறிஞர்களுக்கு இந்த நல்ல திட்டம் செயல்பட அவர்களுக்குத் தகுந்த சலுகைகள் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையை ஓரளவுக்காவது குறைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எச். எம். ராஜா]

[1990 மே 8]

வழக்கறிஞர்களுக்கு, சொந்தமாக வீடு கட்டுவதற்குக் குறைந்த வட்டியில் நீண்டகாலக் கடன் உதவி செய்து அவர்களுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுகிறேன்.

நீதிமன்றங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் நீதிபதிகளில் 90 சதவீதத்தை பார் அசோசியேஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை காரணமாக இந்தப் பிராக்டிஸை நிறுத்தினாலும் அந்த வழக்கறிஞர்களுக்குக் குறைந்த அளவாக, ரூ. 10,000 உதவ வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஊனம் ஏற்படும் வகையில் விபத்துக்குள்ளாகும் வழக்கறிஞர்களுக்குக் குறைந்தது ரூ. 25,000 இந்த நிதியிலிருந்து கொடுக்கப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்தத் தலைவருக்கும் நல்ல உள்ளங்களுக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், ஜெய் ஹிந்த்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, வழக்குரைஞர்கள் ஒரு காலத்தில் நல்ல நிலைமையில் இருந்து, நாட்டு விடுதலைக்கு பாடுபட்டு—காந்தி, நேரு போன்றவர்கள் எல்லாம் வழக்குரைஞர்களாக இருந்தவர்கள். ஆனால், இன்றைக்கு வழக்குரைஞர்களுடைய பொருளாதார நிலை மிக மிகப் பின்தங்கியிருக்கிற காரணத்தால், இப்படி ஒரு நிதியம் ஏற்படுத்த வேண்டியது கட்டாயமாகியிருக்கிறது என்பதை நான் இன்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனாலே தான், வறுமையில் வாடும் வழக்குரைஞர்கள் என்று ஜூனியர் விகடன் போன்ற பத்திரிகைகள் கூட இன்றைக்கு வழக்குரைஞர்களுடைய வறுமை நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. கலைஞருடைய அரசு வந்தும் வழக்குரைஞர்களுக்கு ஏதும் செய்யாதது போல சில பத்திரிகைகளிலே செய்தி வருகிறது. கலைஞருடைய அரசு வந்ததற்குப் பிறகு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சீர்மரபினர் பட்டதாரிகள் 20 பேர்களுக்கு ரூ. 500, அவர்கள் பயிற்சி பெறுகின்ற நேரத்தில் பயிற்சித் தொகையாகக் கொடுத்து, பயிற்சி அளிக்கின்ற சீனியர் வழக்குரைஞர்களுக்கு ரூ. 5,000 தருகின்ற திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்ததற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போல, எல்லா ஜூனியர் வழக்குரைஞர்களுக்கும் இரண்டு ஆண்டுக்காலம் வரை மாதம் ரூ. 500 தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 மே 8]

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

கோர்ட்டுகளைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்கு உசிலம் பட்டியில் முனிசிப் கோர்ட்டுகள் நடைபெறவேண்டுமென்று மக்கள் எல்லாம் வலியுறுத்துகிறார்கள். அதை நடைமுறைப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த வரையில், செக்ஷன் 16 மற்றும் அதற்குப் பின்னாலே ஷெட்யூல் ஒன்றும் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டின் அடிப்படையில் தான் 30 ஆண்டுக் காலம் வழக்குரைஞர்களாகப் பணியாற்றினால், ரூ. 30,000, ஓராண்டுக்காலம் என்றால் ரூ. 1,000 என்ற அளவில் ஸ்லாப் சிஸ்டம் என்ற முறையிலே அது இருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இறந்து விட்டால் என்ன உதவி என்று கலைஞருடைய அரசிலே நாம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஓர் உறுப்பினர், பதவியிலே இருக்கும்போது இறந்து போனால் ரூ. 50,000 அவர் குடும்பத்தினர் பெறுவர் என்று சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வருவதற்காக அவை முன்னவர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல அரசு ஊழியர்கள், அவர்கள் சாதாரண கடைநிலை ஊழியர்களாக இருந்தாலும், இறந்து போனால், ரூ. 40,000 அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு உதவித் தொகை தருகிறோம். ஆனால், 30 ஆண்டுக் காலம் அரசு வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றினாலும் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ரூ. 30,000 தான் என்பது சரியல்ல. எனவே, ஒரு வழக்குரைஞர் எத்தனை ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினாலும் “இர்ரெஸ்பெக்டிவ் ஆப் ஹிஸ் ஸ்டான்டிங் இன் தி பார்”, அவர் இறந்து போனால் அவருடைய குடும்பத்திற்குக் குறைந்த பட்சம், ரூ. 50,000 ஆவது தருவதற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவைத் திருத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல், இன்றைக்கு வழக்குரைஞர் தொழில் எந்த நேரத்திலேயும் பரபரப்புக்கும், டென்ஷனுக்கும் ஆளாகின்ற ஒரு தொழில். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் அடிக்கடி நீதிமன்றத்திலே வாதாட வேண்டியிருக்கிறது. 1/2 மணி நேரம் வாதாட வேண்டுமென்றால் 5 மணி நேரம் தயார் செய்ய வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வழக்குரைஞர் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு தருகின்ற அளவில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைத் திருத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல், இந்த நிதியத்தில் ஒருவர் உறுப்பினராக இருந்தால், 4 ஆண்டுக்காலம் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றினால் இந்த நிதியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஓராண்டுக் காலம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, என்னைப்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

[1990 மே 8]

பொறுத்த வரையில், நான் 27 ஆண்டுக் காலம் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறேன். நான் 1987 ஆவது ஆண்டு இந்த நிதியத்தில் சேர்ந்தால், 27 ஆண்டுக் காலத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட 6 ஆண்டுதான் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. அது சரியல்ல. ஏனென்றால், சீனியர் வழக்குரைஞர்கள், தொழிலிலிருந்து ஓய்வு பெறுகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இறக்கின்ற தருவாயில் சில வழக்குரைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் பார் கவுன்சிலில் என்றைக்குத் தன்னை வழக்குரைஞராகப் பதிவு செய்து கொண்டார்களோ அந்த ஆண்டு முழுவதுமே நிதி ஆண்டாகக் கணக்கிடப்பட வேண்டுமென்ற அளவில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நிதியைப் பொறுத்த வரையில், நீதித் துறையில் அதிகப்படியான வருமானத்தைத் தருவது இந்தத் துறை. சிவில் கோர்ட்டு வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால், 7½ சதவீதம் கோர்ட்டு பீஃஸ். அதை அரசாங்கம் வசூலிக்கிறது. அதைப் போல் கிரிமினல் கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால், ஃபைன் கள் மூலமாக, அபராதம் மூலமாக, ஏராளமான தொகை வருகிறது.

12-55மணி

சென்ற ஆண்டு ‘‘புரோகிபிஷன் ஆக்ட்’’ன் மூலமாக 2 கோடி ரூபாய் அபராதம் வந்ததாக நாம் அறிகிறோம். இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது வழக்குரைஞர்களின் ஊதியத்தை இந்த ‘‘அட்வோகேட்ஸ் ஆக்ட்’’ திருத்தத்தின் மூலமாக 10 சதவீதம் என்றிருப்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் சுமார் 30 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் போடப்பட்டது. இதைத் திருத்தி 15 சதவீதம் வழக்குரைஞர்களுக்கு ஊதியம் தருகின்ற அளவிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ‘‘பார் கவுன்சில்’’, அதைப்போல ‘‘பார் அசோசியேஷன்’’ எல்லாம் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பார் கவுன்சிலையும் பார் அசோசியேஷன் பிரதிநிதிகளையும் கூட்டி, ஒரு முத்தரப்பு மாநாடு கூட்டி, வழக்குரைஞர்களுக்கு இருக்கின்ற இன்னஸ்களை ஆராய்ந்து நல்ல, ‘‘காம்பிரிகென்சிவ் ஆக்ட்’’ ஒன்றைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்னும் ஒரே ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மாவட்ட நீதிபதி இருக்கிறார் என்றால், அவர் 10 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றால் கூட அவருக்கு அந்த அதிகாரம் கிடையாது; அதற்காக பொதுப் பணித் துறையைச் சார்ந்துதான் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சிறு வசதி கூட அவரால் செய்ய முடியவில்லை.

1990 மே 8]

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

அதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு மாவட்ட நீதிபதியை எங்களுடைய சங்கத்திற்கு அழைத்தோம். அவரிடம் வழக்குரைஞர் சங்கத்திற்கு ஒரு “ஃபேன்” வேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர் வேடிக்கையாக I have got powers to hang a man but not a fan என்று பரிதாபகரமாகச் சொன்னார். அந்த அளவுக்கு அவருடைய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, நீதிமன்றங்களுக்கு ஒரு “கன்சாலிடேட்டட் ஃபேன்” ஏற்படுத்தி, அது அவருடைய “டிஸ்கிரின்”ல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை தீர ஆராய்ந்து, வழக்குரைஞர்களின் வருமானத்தைக் கூட்டி, குறைந்தபட்சம் 50,000 ரூபாயாவது வழக்குரைஞர் இறந்துவிட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்குத் தரவேண்டுமென்ற அளவில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. நாராயணமூர்த்தி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்குரைஞர் நகல் சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதேச் சட்டம் சட்ட முன்வடிவாக 1987இல் இதே அவையில் விவாதிக்கப்பட்டபோது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் பேசிய தோழர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த அமைப்பில் உறுப்பினராகச் சேருகின்றவர்களுக்கு முந்தைய ஆண்டுகளையும் கணக்கிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால், அன்றைய தினம் ஏற்கப்படாவிட்டாலும் கூட இந்த அரசு அந்த முந்தைய பணிக் காலத்தையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற வகையில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கூறியதைப் போல இன்றைக்கு சீனியர் வழக்குரைஞர் பலருக்கு இதனால் கிடைக்கின்ற பலன்கள் என்பது மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். 4 குறிப்பாக 50 ஆண்டுக் காலம் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றியவர்கள்—40 ஆண்டுக் காலம் உறுப்பினராக ஆவதற்கு முன்னால் அவர்கள் பணியாற்றி இருந்தால் 4 ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஓராண்டுக் காலம் என்று கணக்கிடும் போது 10 ஆண்டுகள் அவர்களுக்கு வருகிறது. ஆகையால், மேலும், 5 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றி அவர்கள் இறக்க நேரிட்டாலோ அல்லது தங்களுடைய பணியை நிறுத்த நேரிட்டாலோ மொத்தம் 15 ஆண்டுக் காலம் என்று கணக்கிடப்பட்டு, மொத்தத்திலே 15,000 ரூபாய் தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் சீனியர் வழக்குரைஞர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய வகையில் இருப்பதால், அவர்கள் பணி செய்த ஒவ்வொருவரானு சர்வீசையும் ஒவ்வொருவரானு என்று கணக்கிடுவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

[திரு. செ. நூர்முகமது]

[1990 மே 8]

அதைப்போன்று 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் மரணம் அடைந்தால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தொகை என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் 10,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயிப்பதும் அவர்கள் ஓராண்டுக் காலத்திலே மரணமடைந்தால் கூட 5,000 ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசும்போது வேறு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஜூனியர் வழக்குரைஞர்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. சீனியர்களுடைய கண்காணிப்பில் பணியாற்றக்கூடிய அந்த ஜூனியர் வழக்குரைஞர்கள் சாதாரண செலவுகளுக்குக்கூட வழியில்லாத நிலையில் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணிக்கு வருகிறபோது, தங்களுடைய உடைக்காக அல்லது வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்வதற்காக தைக்கப்பட்ட கோட்டுகளுக்கும் கவுன்களுக்கும் கொடுத்த செலவைக் கூட, ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் பணியாற்றும் போதும் கூட திரும்பப் பெற முடியாத அளவுக்கு மிகவும் கேவலமான நிலையிலே வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் கறுப்பு அங்கி போட்டதாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, அவர்களுடைய வாழ்க்கை சோகம் ததும்பியதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த ஜூனியர் வழக்குரைஞர்கள் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே வழக்கு மன்றத்திலே அதிகமான வழக்குகளைப் பெற்று ஓரளவு நிலையான ஒரு நிலைமையை அடைவது வரையிலே, “ஹானரோரியம்” என்ற வகையில் தந்து, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ஊதியத்தை இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்கள் வாயிலாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் ஒப்புதலுடன் அவையின் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது; உறுப்பினருக்கு ஒரு மணித்துளி தான்.

13-00 மணி

திரு. செ. நூர்முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபோல இன்றைக்கு இந்த வழக்கறிஞர்களிடம் குமாஸ்தாவாக பணிபுரிபவர்களுக்கு, அன்றைக்குக்கூட இதுபற்றி கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு வழக்கறிஞர்களுடைய வாழ்க்கையில் மட்டுமல்லாமல் அவர்களுடைய குமாஸ்தாக்களுடைய வாழ்விலும் அக்கறைக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக அவர்களுக்கும் இதுபோன்றே ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலும் எதிர்காலத்திலே நிரந்தரமற்ற தன்மை இல்ல

1990 மே 8]

[திரு. செ. நார்டுமுகமது]

மல் இருக்கும் வகையில், ஓய்வுபெறுகின்றபோது அல்லது இறந்துவிடுகின்றபோது அப்படிப்பட்ட குடும்பத்திற்கும் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கி அவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞர் மசோதாவில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முற்படுகின்றேன். இந்த மசோதாவிலே, உறுப்பினராக பதிவு செய்துகொண்டதிலிருந்து ஆண்டுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அளிப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் இங்கே அரசுக்குத் தெரிவிப்பது எல்லாம், அட்வகேட்ஸ் ஆக்ட், 1961-ல் மத்திய அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது. 1961இல் இருந்து “ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் ஆப்ரேஷன்” என்ற அந்த விதியை போட்டு, இந்த வெல்பேர் பண்ட் ஆக்ட் 1987, let it have retrospective operation from 1961. A Criminal enactment can have only prospective operation and it cannot have retrospective effect. But, it is not so in the case of a civil enactment. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1961-ல் இருந்து இந்தச் சட்டத்தின் நன்மைகள் வழக்கறிஞர்களுக்குக் கிடைக்குமாறு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு ரூபாய் என்று வக்காலத்துக்குக் கட்டுவதை 2 ரூபாய் என்று போட்டு, சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாயாவது வழக்கறிஞர்கள் மறையும்போது கொடுக்குமாறு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்தத் தொழிலில் மட்டும் நாள்தோறும் படிக்க வேண்டும். கஷ்டப்பட்டு படிக்க வேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல. விளம்பரம் இல்லாத தொழில். ஒரு சின்ன போர்டு தான் மாட்ட வேண்டும். பத்திரிகையில் விளம்பரமும் கொடுக்க முடியாது. விளம்பரம் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகை விளம்பரம் மூலம் இந்தத் தொழிலில் வழக்கறிஞர்கள் வருவதில்லை என்பது நண்பருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளம்பரம் ஆனவர்கள் என்பது வேறு. சாதாரணமாக எந்தத் துறையிலாவது விளம்பரம் ஆகிவிட்டால் சில நேரங்களில் திறமை குறைந்துவிட்டால்கூட வசதியும், வாய்ப்பும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் இந்தத் தொழிலில் அப்படி

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 மே 8]

அல்ல. எத்தனை வழக்குகளில் வெற்றி பெறுகிறார்கள். எப்படி வாதாடுகிறார்கள். எப்படி நீதிபதிகள் மதிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டுதான் மக்கள் வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கிறார்கள்.

மற்றொன்று, இந்த நேரத்தில் நான் அரசாங்கத்திற்கு நினைவுபடுத்துவது என்னவென்றால் ஏழையெளியவர்களின் சார்பில்தான் வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு காலையிலேயே சென்று வாதாடுகிறார்கள். ஏழையெளிய மக்களுடைய உரிமைகளை காப்பாற்றுவதும் நம்முடைய வழக்கறிஞர்கள் தான். ஒரு நாள் வழக்கறிஞர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால் தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுடைய உரிமைகளும் மிக பாதிக்கப்படுகிறது. உரிமை இயல் நீதிமன்றத்தில் உரிமையை நிலைநாட்டுவது நம்முடைய வழக்கறிஞர்கள் தான். ஏன் நம்முடைய உச்ச நீதிமன்றத்தில் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலிருந்து எத்தனை பேர் தமிழக மக்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்ட முடிகிறது. அதாவது பண்டமென்டல் ரைட்லை. காரணம், அங்கே செல்ல வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கிறது. அங்கே அதிகமாக செலவாகிறது. அங்கே வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால்கூட நம்முடைய பாமர மக்கள் அங்கேபோய் வழக்குகளை நடத்த முடியவில்லை. அமர்த்தவும் முடியாது. ஆகவே, இந்த நேரத்தில் நான் அரசாங்கத்திற்கு சொல்வதெல்லாம், உச்சநீதிமன்றத்தில்கூட தமிழக மக்களின் சார்பில், ஏழைகளின் சார்பில், அரசாங்கத்தின் சார்பில் எங்களுக்கு அந்த உரிமையை நிலைநாட்டி தாருங்கள் என்று சட்ட அமைச்சகத்திற்கு யாராவது ஏழையெளிய மக்கள் கேட்டால், அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக தயவுசெய்து அங்கே ஒரு வழக்கறிஞர்கள் பேனலை வையுங்கள். அங்கே அரசாங்கத்தின் சார்பில், அரசாங்கத்தின் செலவில், தமிழக ஏழையெளிய மக்களுக்காக அதை அங்கே வைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே முதலில் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், உரிமை எல்லோருக்கும் தேவைபடுகிறது. ஆனால் எல்லோராலும் அவர்களுடைய உரிமைகளை நிலைநாட்ட முடியவில்லை. பணக்காரர்கள் தங்களுடைய உரிமை பறிபோனால் உடனே உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு செல்கிறார்கள். எனவே தான், ஏழையெளியவர்கள் உரிமை நிலைநாட்டப்படுவதற்கு அரசாங்கம் அங்கே ஒரு வழக்கறிஞர்கள் பேனலை அமைக்க வேண்டும். தமிழக வழக்கறிஞர்கள் அங்கே 30 பேர் இருக்கிறார்கள். ஜூனியர்களும் இருக்கிறார்கள். ஜூனியர் வழக்கறிஞர்கள்கூட தங்களுடைய நிலையின்கூட, தகுதியைகூட அப்போது கூட்ட ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அங்கீகாரமும் கிடைக்கும்.

13-05 மணி

சட்டத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் முழுமையான அங்கீகாரம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை.

1990 மே 8]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

காரணம் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்குத் தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் இந்தத் தொழிலுக்கு ஓரிரு சமுதாயத்தைத் தவிர வேறு யாரும் வந்ததில்லை. அவர்கள்தான் சட்ட அறிவைப் பெற முடியும் என்ற நிலை மாறி, இன்றைக்கு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்களிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்வது, பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் இருந்து வருகிற வழக்கறிஞர்களுடைய சட்ட அறிவைப் பெருக்க இந்த நிதியைத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது.) இன்றைக்கு உச்ச நீதி மன்றத்தில்கூட வழக்கறிஞர்களுக்கு வீடு கட்டக் கூட்டுறவு சொசைட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மாவட்ட அளவிலும், சென்னை நகர அளவிலும் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி வழக்கறிஞர்களுக்கு நிறுவுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்கறிஞராக இருந்தவர்கள். அதைச் செய்து தர வேண்டும். ஒரு சொசைட்டியை உருவாக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைச் சொல்லவேண்டும். சென்னை பார் அசோசியேஷன்-க்கு புத்தகம் வாங்க, 125-வது ஆண்டு விழாவில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வழங்கினார்கள். அரசின் சார்பில் சுமார் 40,000.க்கு விளம்பரம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இது அவைக் குறிப்பில் வர வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். நான் கொடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்று, முதலமைச்சரவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்களை வளருங்கள். பாதுகாருங்கள், ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வழங்குங்கள் என்று சட்ட அமைச்சருக்கு ஆலோசனை தெரிவித்து, அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒரு திருத்தத்தை சபைக்கு அளித்திருக்கிறேன். அதை நான் படிக்கின்றேன்.

பிரிவு 5, உட் பிரிவு (5).க்கு பதிலாக கீழ்க்கண்டவற்றை உட்பிரிவு (5) ஆக சேர்க்கப் பெற வேண்டும்:

“(5) நிதியத்திற்கு தனக்கு சேர்க்கை அனுமதி வழங்கப் பட்ட நிதியத்தின் உறுப்பினர் ஒருவர் இறக்கின்றவிடத்து, அவரால் பெயர் குறிக்கப்பட்டவருக்கோ அல்லது நேர்விற் கேற்ப, அவருடைய சட்ட முறையான வழிமுறையருக்கோ (வாரிசுக்கோ) ரூ. 50,000 (ரூபாய் ஐம்பதாயிரம்) வழங்கப் படுதல் வேண்டும்.” எனது திருத்தத்தை இந்தச் சபையானது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 மே 8]

ஏற்கெனவே நான் இது குறித்த மானியத்தில் பேசியிருப்பதாலும், மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசி இருப்பதன் காரணமாகவும் இந்தக் கருத்தை அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

13-10 மணி

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவையின் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத் திருத்த முன்வடிவினமீது பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய வரவேற்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத் திருத்த முன்வடிவினை வரவேற்றுப் பேசிய அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் ஏற்கெனவே 1987-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு அட்வகேட் வெல்பேர் பண்ட் ஆக்ட்—ஆக்ட் 49/87 என்று ஏற்கெனவே அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில் சில குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பார் கவுன்சில் மூலமாக நமக்குக் கோரிக்கை வந்தது. அந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான் இப்போது நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. 1987ஆம் ஆண்டு சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக செக்ஷன் 2 (பி), 2(சி) ஆகிய பிரிவுகளுக்கும், செக்ஷன் 9 (2) (சி), செக்ஷன் 13 (1)(ஏ), (1) (பி), 13(2), 13(3), 13(4) ஆகிய பிரிவுகளுக்கும் செக்ஷன் 16(1), (3), (4) (5), (6) ஆகிய பிரிவுகளுக்கும் திருத்தங்கள் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது பொதுவாக இந்த வெல்பேர் பண்ட் மூலமாக வருகிற தொகை போதுமானதாக அமையவில்லை என்ற குறைபாட்டைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த வெல்பேர் பண்டுக்கு பணம் வருவது, வெல்பேர் பண்ட் ஸ்டாம்ப் என்று ஒரு ஸ்டாம்ப் அச்சடிக்கப்பட்டு, அது அரசின் மூலமாக பாருக்கு வந்து, விநியோகிக்கப்படுகிறது. பார் கவுன்சில் பார் அசோசியேஷன்களுக்கு அந்த ஸ்டாம்புகளை விநியோகித்து, வசூலித்து நாமாவிலோ, மெமோ ஆஃப் அப்பியரன்ஸிலோ ஒட்டப்பட்ட பிறகு அதில் வரக்கூடிய வருமானத்தைப் பெற்று ஒரு டிரஸ்ட்டி கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அந்த டிரஸ்ட்டி கமிட்டி மூலமாகத்தான் இந்தத் தொகையைப் பெறுகிறார்கள். எனவே இந்த வெல்பேர் பண்டை பெறுவதற்கு பார் கவுன்சில் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அப்படிப் பதிவு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்துதான் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. பதிவு செய்கிற நான் அதற்குப் பின்னாலோ முன்னாலோ என்று வரும்போதுதான் இந்த கால்குலேஷன் எல்லாம் வருகிறது. பதிவு செய்த நாளுக்கு முன்னால் 4 ஆண்டுகள் என்பதை ஓராண்டு என்று கணக்கிட்டு, அதற்கு மேல் இருக்கின்ற அந்த சர்வீஸ் அடிப்படையில் ஒரு கணக்கு

1990 மே 8] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

எழுதப்பட்டு, அட்மிஷன் ஆன பிறகு ஒரு கணக்கு குறிப்பிடப் பட்டபிறகுதான் அந்த உதவி செய்கிறார்கள். அதை ஓராண்டுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் 30 ஆண்டுகளுக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் கணக்கிடப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் இங்கே பொதுவாக இந்தத் தொகை மிகவும் குறைவானது என்று பேசப்பட்டது, நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். The power to make the rules— The Bar Council may with the previous approval of the Government by notification, make rules for the purpose of carrying into effect the provisions of this Act. பார் கவுன்சில் மூலமாக கோரிக்கை வருமேயானால், 50 ஆயிரம் என்ன, இலட்ச ரூபாய் கூடக் கொடுக்கலாம். அந்த 30 ஆண்டுகளுக்கும், நம்முடைய ஏ.எல்.எஸ். சொன்னது போல், அவருக்கு சர்வீஸ் 27 ஆண்டுகள் ஆகிறது; எனக்குக் கிட்டத்தட்ட 36 ஆண்டுகள் ஆகிறது. நாளைக்கு வீட்டுக்குச் சென்றால் ஒன்றும் கிடையாது. எனவே தான் 50 ஆயிரம் என்ன, இலட்ச ரூபாய் வரை கூடக் கொடுக்கலாம். எனவே அந்த குறைந்தபட்சத் தொகை 5 ஆயிரம் என்றும், அதிகபட்சத் தொகை 1 இலட்சம் ரூபாய் என்றும் வைத்து பார் கவுன்சில் மூலமாக அந்தக் கோரிக்கை வருமானால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு கோரிக்கையை திரு. ராஜு அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே கிட்டத்தட்ட 35 அல்லது 40 வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கறிஞர்களுக்கு சர்வீஸ் கண்டினியூ ஆகும். நாம் வக்கீல்களாகப் பணியாற்றவில்லை என்று எழுதிக் கொடுத்தால்தான் அந்த சர்வீஸ் கட் ஆகுமே தவிர, இல்லாவிட்டால் ஆகாது. திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே வந்து எம். எல். ஏ.வாக இருந்து கொண்டு இந்த பேட்டாவையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். சம்பளமும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதே நேரத்தில் அங்கே போய் கூட வக்கீல் ஃபீஸ் வாங்கிக்கொள்ளலாம். எந்தத் தகறாரும் கிடையாது. எனவே தான் அதில் சர்வீஸ் கட் ஆகும் அடிப்படை இல்லை.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகிற ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் அரசாங்கத்திடம் அப்பீல் போடலாம் என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. அதை நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களேயானால் எல்லோர் முன்னாலேயும் ஆஜராகலாம். அதிலும் நிறைய ஃபீஸ் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது கூட சிலர் ஆஜர் ஆகி ஃபீஸ் வாங்குகிறார்கள். முதலில் வாங்கிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போது எப்படி என்று தெரியவில்லை. எம்.எல்.ஏ. கூட இதற்கு வரலாம். எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் மட்டுமல்ல, வக்கீல் என்ற முறையில்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1990 மே 8]

ஆஜராகி தாக்கல் செய்கிறார்கள். எனவே அவைகளை எல்லாம் கவனித்துத் தான் இவைகள் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றன. முக்கியமாக இந்த சட்டத் திருத்தத்திலே முக்கியமான பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை. பார் கவுன்சிலின் சில கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு அந்த கோரிக்கை அடிப்படையில்தான் திருத்தம் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். இன்னும் திருத்தங்கள் தேவை என்று சொன்னால் அதுவும் குறிப்பாக இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற தொகையைப் பொறுத்தவரையிலே திருத்தம் தேவை என்று சொன்னால், பார் கவுன்சில் மூலமாக கோரிக்கை வருமானால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் அதை எடுத்துக் கொண்டு, தகுந்த திருத்தத்தைச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நோக்கம் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, அந்தத் தொழிலிலிருந்து விடுபடும் நேரம் வரையிலே Cessation of practice அல்லது discontinuation of practice என்று வருகிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். உறுப்பினர் திரு. நாரீசுமது என்று கருதுகிறேன், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள், வக்கீல் குமாஸ்தாவுக்குக் கூட சட்டம் தேவை என்று சொன்னார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. கேரளா மாநிலத்திலே வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கு என்று ஒரு சட்டம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அவைகளைப் பரிசீலித்து வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கும் தேவையான நல நிதியை உருவாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

13-15 மணி

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

1990 மே 8]

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “ பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும் ”.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“ பிரிவு 5, உட்பிரிவு (5)-க்கு பதிலாக கீழ்க்கண்டவற்றை உட்பிரிவு (5)-ஆக சேர்க்க வேண்டும் :

“(5) நிதியத்திற்கு தனக்கு சேர்க்கை அனுமதி வழங்கப் பட்ட நிதியத்தின் உறுப்பினர் ஒருவர் இறக்கின்றவிடத்து, அவரால் பெயர் குறிக்கப்பட்டவருக்கோ அல்லது நேர்விற்கேற்ப, அவருடைய சட்ட முறையான வழிமுறையருக்கோ (வாரிசுக்கோ) ரூ. 50,000 (ரூபாய் ஐம்பதாயிரம்) வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.”

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களின் திருத்தம் வலியுறுத்தப் படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞர்களுக்கு 50,000 ரூபாய் அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அவர்கள் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தவுடனேயே, இறக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய வாரிசுதாரர்களுக்கு வழங்கப் படுவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அதுபோன்று ஒரு கருத்து Bar Council மூலமாக வருமானால் அதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

[1990 மே 8]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 5 நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிய (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 21/1990) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும். ”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(எ) நகராட்சிச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1990

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராட்சிச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 18/1990)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும். ”

திரு. யூ. கே. வெள்ளிநீர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மூலம், ஏற்கனவே சென்னையிலேயும், பல்வேறு மாநகரங்களிலேயும் சாலைகள், பூங்காக்கள், மைதானங்கள், பேருந்து நிலையங்கள், அதேபோல கல்விக்கூடங்கள் போன்று இருக்கக்கூடிய பொது நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் உயிரோடு இருப்பவர்கள் பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அல்லது அரசியல் காரணத்தினாலேயோ என்னவோ தெரியவில்லை, ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்திருக்கின்றது. அந்தச் சட்டத்தினை இன்றைக்கு மாற்றுகின்ற வகையிலே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மொழிந்திருக்கிறார்கள்.

*26—4—1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.